

Autorité de protection des données
Gegevensbeschermingsautoriteit

Advies nr. 238/2021 van 17 december 2021

Voorwerp: Adviesaanvraag betreffende een ontwerp van koninklijk besluit betreffende de modaliteiten voor de aanvraag, de toekenning, de vernieuwing, de aanpassing, de weigering, de intrekking en de inlevering van de identificatiekaarten noodzakelijk voor het uitoefenen van activiteiten bedoeld in de wet tot regeling van de private en bijzondere veiligheid en tot vaststelling van hun model (CO-A-2021-235)

Het Kenniscentrum van de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna "de Autoriteit" genoemd),
Aanwezig: Marie-Hélène Descamps, Alexandra Jaspar, Yves-Alexandre de Montjoye, Bart Preneel en Frank Robben;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, met name de artikelen 23 en 26 (hierna "WOG" genoemd);

Gezien Verordening (EU) 2016/679 *van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (hierna "AVG" genoemd);

Gelet op de wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens* (hierna "WVP" genoemd);

Gelet op de adviesaanvraag van de Minister van Binnenlandse Zaken, Institutionele Hervormingen en Democratische Vernieuwing, mevrouw Annelies Verlinden (hierna "de Minister" of "aanvrager"), ontvangen op 26 oktober 2021;

Gelet op het verslag van Alexandra Jaspar;

Heeft op 17 december 2021, het volgende advies geformuleerd:

I. Voorwerp en context van de adviesaanvraag

1. De minister heeft bij de Autoriteit een adviesaanvraag ingediend betreffende de artikelen 5-30, 45-46, 49-56 en de bijlagen 1-3 van een ontwerp van koninklijk besluit betreffende de modaliteiten voor de aanvraag, de toekenning, de vernieuwing, de aanpassing, de weigering, de intrekking en de inlevering van de identificatiekaarten noodzakelijk voor het uitoefenen van activiteiten bedoeld in de wet tot regeling van de private en bijzondere veiligheid en tot vaststelling van hun model (hierna "het ontwerp") (CO-A-2021-235).
2. Het ontwerp geeft gedeeltelijk uitvoering aan de wet van 2 oktober 2017 tot regeling van de private en bijzondere veiligheid (hierna: "de wet"), door de verschillende procedures te regelen (toekenning, vernieuwing, enz.) in verband met de identificatiekaarten die nodig zijn voor personen¹ die de door de wet gereglementeerde activiteiten uitoefenen (bewaking², alarmsystemen, veiligheidsadvies, opleiding, maritieme beveiliging). Artikel 76 van de wet bepaalt dat deze personen houder moeten zijn van een identificatiekaart, afgeleverd door de minister van Binnenlandse Zaken met een geldigheidsduur van vijf jaar. Zij moeten tijdens de uitoefening van de betrokken activiteiten worden gedragen en op verzoek worden getoond aan iedere persoon die daarom verzoekt³. Een dergelijke kaart wordt slechts afgegeven indien (met name) is voldaan aan de voorwaarden met betrekking tot de betrokkenen, die zijn opgenomen in de artikelen 61 tot en met 64 van de wet. Krachtens artikel 61, 6°, en artikel 64 moeten de betrokken personen onder meer voldoen aan een bepaald profiel (veiligheidsvoorwaarden, verbonden met integriteit, loyaliteit, eerbiediging van de grondrechten en de democratische waarden, geen gevaar voor de inwendige of de uitwendige veiligheid van de Staat, enz.). De beoordeling van dit profiel kan aanleiding geven tot een onderzoek naar de veiligheidsvoorwaarden⁴.
3. Het ontwerp heeft gevolgen voor vier bestaande koninklijke besluiten. Krachtens artikel 63 wijzigt het:
  - de artikelen 2, eerste lid, 5 tot 15, 17, §§1 en 3, 22, 23, 24 en 25 van het koninklijk besluit van 26 september 2005 betreffende de modaliteiten voor de toekenning, de geldigheidsduur, de weigering en de vernietiging van de identificatiekaart en de procedure inzake de onderzoeken naar de veiligheidsvoorwaarden;

---

¹ Zie artikel 60 van de wet.

² Onder dit begrip is de wet ook van toepassing op specifieke bewakingsactiviteiten, zoals mobiele bewaking van roerende of onroerende goederen en interventie na alarm, winkelinspectie, uitgangsmilieus, enz.).

³ Zie artikel 79 van de wet. Artikel 78 van de wet bepaalt voorts dat bewakingsagenten hun identificatiekaart "duidelijk leesbaar" moeten dragen bij de uitoefening van hun activiteiten.

⁴ Zie de artikelen 64 e.v. van de wet.

- het koninklijk besluit van 12 oktober 2006 tot vaststelling van het model van de identificatiekaart, bedoeld in de wet van 10 april 1990 tot regeling van de private en bijzondere veiligheid;
  - het Koninklijk besluit van 11 juni 2013 tot vaststelling van het model van de identificatiekaart van het personeel van de maritieme veiligheidsondernemingen, bedoeld in de wet van 10 april 1990 tot regeling van de bijzondere en private veiligheid;
  - het tweede en derde lid van artikel 14 van het koninklijk besluit wapens (d.w.z., volgens artikel 1, 30° van het ontwerp, "het koninklijk besluit tot uitvoering van artikel 93 van de wet").
4. In de context van dit advies betekent dit dat het ontwerp geen betrekking heeft op de bovenbedoelde procedure voor het onderzoek naar de veiligheidsvoorwaarden. Op dit punt bevestigd door de Autoriteit bevestigde de aanvrager dat het ontwerp ook niet bedoeld was om uitvoering te geven aan artikel 66 van de wet (dat voorziet in de mogelijkheid van een onderzoek naar de veiligheidsvoorwaarden en met name de gevallen waarin een dergelijk onderzoek plaats kan hebben)⁵ of artikel 74 van de wet, dat voorziet in een "pre-screening"-procedure waarbij een onderneming of afdeling ervan in kennis wordt gesteld of ten aanzien van een betrokken persoon al dan niet een veiligheidsonderzoek wordt beoogd⁶.
5. Wanneer het ontwerp is aangenomen, zal het in geval van een veiligheidsonderzoek moeten worden gecombineerd met het koninklijk besluit van 26 september 2005 betreffende de modaliteiten voor de toekenning, de geldigheidsduur, de weigering en de vernietiging van de identificatiekaart en de procedure inzake de onderzoeken naar de veiligheidsvoorwaarden, waarvan de titel, overeenkomstig artikel 62 van het ontwerp, als volgt zal worden vervangen: "koninklijk besluit tot vaststelling van de

---

⁵ Desgevraagd antwoordde de aanvrager: "Het ontwerp is niet bedoeld om artikel 66 van de wet te verduidelijken. Voor dit artikel is geen uitvoeringsbesluit vereist". Hoewel de Autoriteit in dit advies geen standpunt inneemt over deze bepaling, of over de vraag of deze al dan niet uitvoeringsmaatregelen vereist vanuit het oogpunt van gegevensbescherming, vestigt zij niettemin de aandacht van aanvrager op het volgende. Artikel 66 van de wet, dat bepaalt: "De door de minister van Binnenlandse Zaken aangewezen ambtenaar vraagt een onderzoek naar de veiligheidsvoorwaarden aan *nadat hij heeft vastgesteld dat betrokkene gekend is voor feiten of handelingen, die een tegenindicatie kunnen uitmaken van het profiel*", volstaat op zich niet om de essentiële elementen van de gegevensverwerking te bepalen die voor deze vaststelling nodig zullen zijn (welke gegevens bij welke autoriteiten worden geraadpleegd, enz.). In de praktijk impliceert deze bepaling een "vooronderzoek" *door de ambtenaar* die is aangewezen door de minister van Binnenlandse Zaken, op basis waarvan zal worden besloten of al dan niet een onderzoek (door een persoon als bedoeld in artikel 67 van de wet) naar de veiligheidsomstandigheden zal worden verricht.

⁶ Bevraagd omtrent deze bepaling antwoordde de aanvrager onder meer het volgende: "Het ontwerp is niet bedoeld om artikel 74 van de wet uit te voeren. Er zij op gewezen dat de EG niet vraagt om in de aanhef een verwijzing naar artikel 74 van de wet op te nemen". Hoewel de Autoriteit in dit advies ook geen standpunt inneemt over deze bepaling, vestigt zij de aandacht van de aanvrager op het feit dat het gaat om een verwerking van persoonsgegevens (een verzoek over een persoon gericht aan de administratie, die vervolgens antwoordt of al dan niet een onderzoek moet worden overwogen, rekening houdend met de over de betrokken persoon ingewonnen inlichtingen), die omkaderd moet worden bij de herziening van de bepalingen die zullen blijven staan in het Koninklijk besluit van 26 september 2005 betreffende de modaliteiten voor de toekenning, de geldigheidsduur, de weigering en de vernietiging van de identificatiekaart en de procedure inzake de onderzoeken naar de veiligheidsvoorwaarden, zoals het zal worden genoemd. Ook zal, rekening houdend met het doel van de bepaling (die de Autoriteit niet heeft onderzocht), moeten worden bepaald in welke gevallen het noodzakelijk is dit soort verzoeken van de betrokken dienst of onderneming toe te staan. Mededelen dat een onderzoek van de veiligheidsvoorwaarden moet worden overwogen, impliceert dat er bepaalde vaststellingen over de betrokkene bestaan.

procedure in geval van een onderzoek naar de veiligheidsvoorwaarden, de gelijktijdige uitoefening van opdrachten die onverenigbaar zijn met de openbare orde of de staatsveiligheid of de schending van de bepalingen van de wet tot regeling van de private of bijzondere veiligheid of van haar uitvoeringsbesluiten".

6. In zijn formulier voor de adviesaanvraag beschrijft de aanvrager de verwerkingen die omkaderd worden door het ontwerp als volgt:

"In het kader van aanvragen voor de afgifte, vernieuwing en aanpassing van identificatiekaarten voor personeel in de private en de bijzondere veiligheidssector moeten de persoonsgegevens betreffende de betrokkene of de contactpersoon voor de aanvragen door het private veiligheidsbedrijf of de private veiligheidsdienst worden verzameld en vervolgens aan de administratie worden doorgegeven. Sommige documenten worden door de betrokkene zelf ingediend (instemming en verklaring op erewoord - zie bijlagen).

In de ontwerptekst wordt ook bepaald welke gegevens op de identificatiekaarten zullen worden vermeld".

7. Concreet worden de kaartaanvragen ingediend door de contactpersoon van de dienst⁷ of van de betrokken onderneming, op straffe van niet-ontvankelijkheid⁸. Alvorens de aanvraag in te dienen, gaat de betrokken onderneming of de betrokken dienst na of bij de betrokkene aan de

---

⁷ Artikel 1, 9° van het ontwerp definieert de dienst als "interne bewakingsdienst zoals bedoeld in artikel 5 van de wet, of veiligheidsdienst, zoals bedoeld in artikel 11 van de wet".

Artikel 5 van de wet bepaalt: "Wordt als een interne bewakingsdienst beschouwd, elke interne dienst die bewakingsactiviteiten uitvoert:

1° op de plaatsen, beheerd door de natuurlijke of rechtspersoon die de interne bewakingsdienst organiseert;

2° voor derden die andere handelsactiviteiten verrichten dan het uitoefenen van bewakingsactiviteiten, onder dezelfde handelsbenaming als de natuurlijke of rechtspersoon die de interne bewakingsdienst organiseert;

3° voor rechtspersonen die behoren tot dezelfde verbonden of geassocieerde vennootschap, in de zin van de artikelen 11 en 12 van het Wetboek van vennootschappen;

4° voor derden gevestigd op dezelfde site als de natuurlijke of rechtspersoon die de interne bewakingsdienst organiseert voor zover de opdrachten van deze derden verband houden met de opdrachten van de natuurlijke of rechtspersoon die de interne bewakingsdienst organiseert.

Wordt evenwel niet als een interne bewakingsdienst beschouwd, de interne dienst die de activiteit uitoefent bestaande uit:
1° de activiteit, bedoeld in artikel 3, 1°, voor zover ze uitsluitend wordt uitgeoefend op niet publiek toegankelijke plaatsen;

2° één van de activiteiten bedoeld in artikel 3, 4° en 11°;

3° het vervoer van geld dat het bedrag van 30 000 euro niet overschrijdt en voor zover het geen vervoer betreft van of naar klanten;

4° het vervoer van geld dat het bedrag van 3 000 euro niet overschrijdt, door het personeel van kredietinstellingen, van of naar klanten, voor zover het uitsluitend particulieren betreft;

5° de betaling aan huis van ouderdom- en overlevingspensioenen en van tegemoetkomingen aan personen met een handicap, in overeenstemming met artikel 128 van het koninklijk besluit van 12 januari 1970 houdende reglementering van de postdienst".

En artikel 11 van de wet, dat bepaalt: "Wordt als een veiligheidsdienst beschouwd, elke interne dienst die ten behoeve van een openbare vervoersmaatschappij, de veiligheid verzekert van het openbaar vervoer op de plaatsen, bedoeld in de artikelen 160 tot en met 162".

⁸ Zie de artikelen 1, 13°, en 7 van het ontwerp.

persoonsvoorwaarden is voldaan, en verzamelt (zo nodig bij de betrokkene⁹) de nodige gegevens en documenten, die vervolgens in het kader van de procedure aan de administratie worden meegedeeld.

II. Onderzoek

8. **Verwerkingsverantwoordelijke.** In het formulier voor het aanvragen van een advies verduidelijkt de aanvrager het volgende wat betreft de verwerkingsverantwoordelijke:

"In het ontwerp staat niet uitdrukkelijk wie de verwerkingsverantwoordelijke is, maar uit de wet en het ontwerp blijkt duidelijk dat:

- de AD Veiligheid en Preventie van de FOD Binnenlandse Zaken is verwerkingsverantwoordelijke, aangezien zij de procedure voor de kaartaanvraag beheert - de minister of de gedelegeerde ambtenaar (van de AD) neemt vervolgens de beslissingen;
- Het private veiligheidsbedrijf of de private veiligheidsdienst is ook verwerkingsverantwoordelijke voor alles wat betrekking heeft op de gegevensverzameling in een eerder stadium".

9. Op het instemmingsformulier in bijlage 2 van het ontwerp staat verder:

"Ondergetekende neemt er tevens kennis van dat de persoonsgegevens die op dit formulier vermeld worden, verwerkt zullen worden door de Algemene Directie Veiligheid en Preventie van de FOD Binnenlandse Zaken, overeenkomstig de bepalingen van de wet van 2 oktober 2017 tot regeling van de private en bijzondere veiligheid, de Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming of AVG) en de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens".

10. De Autoriteit deelt het hierboven uiteengezette standpunt van de aanvrager. De betrokken ondernemingen en diensten zullen verantwoordelijk zijn voor de verwerkingen die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van de maatregelen van de wet en het ontwerp die voor hen wettelijke verplichtingen inhouden. De AD Veiligheid en Preventie van de FOD Binnenlandse Zaken zal verantwoordelijk zijn voor alle gegevensverwerking die noodzakelijk is voor de uitvoering van haar taken van openbaar belang krachtens de wet en het ontwerp.

---

⁹ Dit zal niet het geval zijn voor bijvoorbeeld DIMONA-aangiftes die moeten worden ingediend in het kader van de aanvraag tot vernieuwing van de kaarten, zie artikel 14, § 3, van het ontwerp.

11. Hoewel deze conclusie relatief gemakkelijk te trekken is gezien de algemene opzet van het ontwerp, in aanmerking nemend enerzijds dat een openbare overheid verantwoordelijk is voor de verwerking van gegevens die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van haar taken, en anderzijds dat een onderneming verantwoordelijk is voor de verwerking van gegevens die noodzakelijk zijn om een op haar rustende wettelijke verplichting na te komen, is de Autoriteit van mening dat het ontwerp expliciet de Algemene Directie Veiligheid en Preventie van de FOD Binnenlandse Zaken moet aanwijzen als de verwerkingsverantwoordelijke, althans op het instemmingsformulier in bijlage 2 van het ontwerp.

12. **Contactpersoon – categorieën van betrokkenen.** Artikel 6 van het ontwerp bepaalt dat de contactpersoon ook moet voldoen aan de persoonsvoorwaarden. Dit concept van "contactpersoon" bestaat echter niet in de wet zelf en artikel 60 van de wet, dat bepaalt op welke personen de persoonsvoorwaarden van toepassing zijn, verwijst niet, althans niet duidelijk (artikel 60, 3°, van de wet, dat in dit opzicht de ruimste bepaling zou zijn, verwijst veeleer naar de specifieke activiteiten van de betrokken private veiligheidsfuncties), naar deze personen. Op de vraag naar het kennelijke ontbreken van een rechtsgrondslag hiervoor en naar het doeleinde van de verplichting bepaald in het ontwerp (die erin lijkt te bestaan de integriteit van het aanvraagproces te waarborgen door middel van een "betrouwbare" gesprekspartner voor de administratie), antwoordde de aanvrager als volgt:

"De aangewezen contactpersoon moet een persoon zijn die een van de in artikel 60 van de wet bedoelde functies vervult.

Het kan gaan om een leidinggevende persoon (artikel 60, 1°), een lid van het administratief personeel van een bewakingsonderneming of een interne bewakingsdienst (artikel 60, 6°), een lid van het leidinggevend personeel dat met deze opdracht is belast (artikel 60, 3°), een persoon met een commerciële functie (artikel 60, 4°),.....

Zo nodig zou dit kunnen worden verduidelijkt in de definitie van artikel 1, 13° van het ontwerp";

"De bedoeling is hier immers om bij te dragen tot de integriteit van het aanvraagproces. Dit proces is zeer gevoelig en vereist dat de contactpersoon volledig betrouwbaar is".

13. De Autoriteit is van mening dat het legitieme voorstel van de aanvrager kan worden gevolgd en dat artikel 1, 13°, van het ontwerp derhalve dienovereenkomstig moet worden aangepast. In een dergelijk geval is het de wet die bepaalt of de contactpersoon moet voldoen aan de persoonsvoorwaarden¹⁰.
14. Nog steeds wat de contactpersoon betreft, bepaalt artikel 8 van het ontwerp dat de onderneming of de dienst de administratie onmiddellijk op de hoogte moet brengen, met name "in geval van wijziging van de gegevens" van de contactpersoon. De aanvrager werd gevraagd of het alleen om de gegevens ging die via bijlage 1 van het ontwerp worden verzameld. Hij antwoordde het volgende:
- "Het gaat alleen om de gegevens die zijn verzameld via bijlage 1 van het ontwerp".
15. De Autoriteit is derhalve van oordeel dat artikel 8 van het ontwerp in die zin moet worden verduidelijkt door te verwijzen naar de in bijlage 1 opgesomde gegevens, om te bepalen welke (categorieën) gegevens worden verwerkt.
16. **Aanpassing van kaarten.** Artikel 32 van het ontwerp bepaalt in hoofdzaak dat in geval van een verzoek om aanpassing van kaarten, de aanpassing niet wordt uitgevoerd "*als er aanwijzingen zijn dat de betrokkene niet zou voldoen aan één of meer persoonsvoorwaarden*" (cursief door de Autoriteit). Aan de aanvrager werd gevraagd of een verzoek om aanpassing aanleiding gaf tot een controle van de voorwaarden met betrekking tot personen, zoals gebeurt in het kader van een kaartaanvraag, of, zo niet, hoe dit werd gedaan. Hij antwoordde het volgende:

"Aangezien de aangepaste kaart dezelfde geldigheidsduur heeft als de oorspronkelijke kaart, gaat het als zodanig niet om een nieuwe vergunning of een vernieuwing. Zodoende worden niet alle persoonsvoorwaarden systematisch gecontroleerd. Er kunnen echter aanwijzingen zijn dat de betrokkene niet langer voldoet aan een van de objectieve voorwaarden van artikel 61 (de betrokkene kan tegelijkertijd een onverenigbare functie uitoefenen, zoals gevangenisbewaarder of wapenhandelaar, bezig zijn met de geschrapte te worden uit het Rijksregister, enz.). In dat geval zullen de nodige controles worden verricht voordat de kaart wordt aangepast.

Wat het onderzoek van de veiligheidsvoorwaarden (screening) betreft: aangezien het hier niet om objectieve voorwaarden gaat (de minister of de gedelegeerde ambtenaar moet geval per geval een beoordeling maken) en het om een langer proces gaat waarbij informatie moet

---

¹⁰ En deze oplossing kan niet als kunstmatig worden beschouwd, aangezien het legitiem is dat aanvrager alleen een persoon die zelf aan de wet is onderworpen doordat hij op een of andere manier bij de betrokken gereglementeerde activiteiten is betrokken, als contactpersoon wil aanwijzen.

worden verzameld en eventueel verweermiddelen moeten worden onderzocht,.... wordt de kaart aangepast zonder de uitkomst van het onderzoek af te wachten, tenzij:

- de aanpassing houdt geen uitbreiding in van de functies die door de betrokkene kunnen worden uitgeoefend. In dit geval wachten wij op het resultaat van het onderzoek van de veiligheidsvoorwaarden en verlenen wij geen bijkomende functies **of**
- we beslissen om het recht van een persoon om de activiteiten uit te oefenen preventief te schorsen (artikel 82 van de wet).

Indien na afloop van het onderzoek blijkt dat de betrokkene niet aan de veiligheidsvoorwaarden voldoet, wordt de (aangepaste) kaart ingetrokken" (vetgedrukt in de oorspronkelijke tekst).

17. De Autoriteit neemt nota van dit antwoord. Op basis hiervan begrijpt zij dat het bij de aanwijzingen waarvan sprake gaat om gegevens waarover de Algemene directie Veiligheid en Preventie van de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken zelf beschikt, die eventueel zijn verzameld in het kader van de uitoefening van haar controletaken op dit gebied, en dat de identificatie van deze gegevens geen andere gegevensverwerking met zich meebrengt (zoals het verzamelen van gegevens bij andere instellingen).
18. **Weigering van de kaart.** Artikel 39 van het ontwerp heeft betrekking op het specifieke geval van een weigering van een kaart wanneer niet aan de veiligheidsvoorwaarden is voldaan, en artikel 40 van het ontwerp heeft betrekking op gevallen van weigering van een kaart in het algemeen. Deze artikelen luiden als volgt:

"Art. 39. Indien er overwogen wordt om de kaart, tijdelijke kaart of stagekaart voor de betrokkene te weigeren omdat hij niet voldoet aan de veiligheidsvoorwaarden bepaald in artikel 61, 6°, van de wet, wordt de procedure voorzien in de artikelen 18 tot 21 van het koninklijk besluit van 26 september 2005 'tot vaststelling van de procedure

in geval van een onderzoek naar de veiligheidsvoorwaarden, de gelijktijdige uitoefening van opdrachten die onverenigbaar zijn met de openbare orde of de staatsveiligheid of de schending van de bepalingen van de wet tot regeling van de private en bijzondere veiligheid of van haar uitvoeringsbesluiten' toegepast";

Art. 40. Indien de kaart, tijdelijke kaart of stagekaart of diens aanpassing geweigerd wordt of indien de vernieuwing van de kaart geweigerd

wordt, informeert de administratie hiervan zowel de betrokkene als de betrokken onderneming of dienst.

Nadat ze op de hoogte werd gebracht van een beslissing tot weigering van de kaart of tot weigering van de vernieuwing van de kaart, dient de onderneming of dienst een einde te maken aan

elke taak die de betrokkene bij deze onderneming of dienst reeds zou vervullen en waarvoor hij niet voldoet aan de vereiste wettelijke voorwaarden".

19. De formulering van deze artikelen roept vragen op, aangezien artikel 39 van het ontwerp niet verwijst naar artikel 22 van het koninklijk besluit van 26 september 2005, dat bepaalt dat:

"Nadat de betrokkene van de beslissing die inhoudt dat hij niet voldoet aan de wettelijke uitoefeningsvoorwaarden, kennis kreeg, brengt hij, binnen de vijf dagen de onderneming waarvoor hij activiteiten uitoefent op de hoogte van de beslissing.

De onderneming dient, nadat ze op de hoogte werd gebracht van de beslissing, binnen de vijf dagen een einde te maken aan elke taak die de betrokkene bij deze onderneming vervult. Ze stelt binnen dezelfde termijn de administratie schriftelijk in kennis van de functiebeëindiging van de betrokkene".

20. Om deze reden (geen verwijzing naar artikel 22 van bovengenoemd besluit) lijkt artikel 40 van het ontwerp cumulatief van toepassing te zijn met artikel 39 van het ontwerp. Volgens artikel 22 van bovengenoemd besluit is het echter de verantwoordelijkheid van de betrokkene om de onderneming te informeren, terwijl volgens artikel 40 van het ontwerp de administratie de onderneming (of dienst) rechtstreeks zal informeren. In dit verband werd de aanvrager gevraagd welke informatie de administratie aan de onderneming zal verstrekken - alleen de "maatregel" van het besluit, d.w.z. dat de kaart van de betrokkene wordt geweigerd omdat hij niet aan de veiligheidsvoorwaarden voldoet, of het besluit en de volledige motivering ervan (die ook persoonsgegevens over de betrokkene zal omvatten). En in dit tweede geval, wat zou het doeleinde zijn van het mededelen van deze aanvullende gegevens (motivatie en derhalve daarmee verband houdende feiten) aan de onderneming? De aanvrager antwoordde het volgende:

"Artikel 22 van het KB van 26 september 2005 wordt opgeheven (zie artikel 63 van het ontwerp)";

"De artikelen 39 en 40 zijn cumulatief van toepassing.

Artikel 39 van het ontwerp: Heeft betrekking op het geval waarin een kaart wordt geweigerd omdat de betrokkene a priori niet aan het vereiste profiel (veiligheidsvoorwaarden) voldoet.

- ⇒ De artikelen 18 tot en met 21 van het KB van 26 september 2005 zijn van toepassing:
- verzending van een brief waarin de weigeringsprocedure wordt ingeleid (de administratie stelt de betrokkene in kennis van het voornemen om de kaart te weigeren, van de redenen voor het inleiden van de procedure, van de mogelijkheid om zijn dossier in te zien, zich te laten bijstaan of vertegenwoordigen door een raadsman en schriftelijke verdedigingsmiddelen in te dienen)
  - de Minister neemt een beslissing op basis van het gehele dossier en deelt zijn beslissing mee aan de betrokkene.

Artikel 40 van het ontwerp: omvat alle soorten weigeringen (weigering wegens niet-naleving van objectieve voorwaarden, weigering wegens het verrichten van onverenigbare activiteiten, weigering wegens niet-naleving van de veiligheidsvoorwaarden => artikelen 37, 38 en 39).

Algemene regel: Indien de kaart wordt geweigerd, stelt de administratie de betrokkene en de werkgever daarvan in kennis.

De onderneming of de dienst beëindigt dan de taken die de betrokkene reeds vervult en waarvoor hij niet aan de uitoefeningsvoorwaarden voldoet.

Opmerking: Het is waar dat in geval van weigering wegens niet-naleving van de veiligheidsvoorwaarden, de betrokkene reeds door de Minister in kennis is gesteld van het feit dat hij niet aan de veiligheidsvoorwaarden voldoet en van de gevolgen van deze vaststelling (weigering van de kaart). De administratie kan dus volstaan met de onderneming of de dienst (die de aanvrager van de kaart is) in kennis te stellen van het besluit van de Minister.

Artikel 40 van het ontwerp vervangt dus de artikelen 22, lid 2, en 23 van het KB van 26 september 2005. Deze artikelen worden derhalve opgeheven.

Artikel 22, lid 1, daarentegen is niet in het ontwerp opgenomen. Er wordt dus niet langer bepaald dat de betrokkene de onderneming of de dienst zelf informeert. Het is alleen de administratie die hiermee belast is" (vet en onderstreept in de oorspronkelijke tekst).

"Voor alle soorten weigeringen is de manier waarop de administratie het besluit aan de onderneming of de dienst meedeelt, dezelfde. Wij informeren het bedrijf of de dienst dat een kaart niet kan worden toegekend en aan welke uitoefeningsvoorwaarde de betrokkene niet voldoet. In het geval van een weigering op grond van artikel 61, 1°, van de wet, vermelden wij bijvoorbeeld niet de opgelopen veroordeling. Wij geven enkel aan dat de betrokkene niet voldoet aan artikel 61, 1° van de wet. In geval van weigering op grond van veiligheidsvoorwaarden zou het nog problematischer zijn om het bedrijf of de dienst in kennis te stellen van de feiten die aan de betrokkene ten laste worden gelegd. De administratie deelt dus nooit de concrete redenen mee voor de beslissing om een kaart te weigeren wegens niet-naleving van de veiligheidsvoorwaarden, maar deelt enkel aan de onderneming of de dienst mee dat de betrokkene niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 61, 6°, van de wet".

21. De Autoriteit neemt nota van deze uitleg en is van mening dat de door de aanvrager beschreven praktijk overeenstemt met het beginsel van gegevensminimalisering, en dat artikel 40 van het ontwerp niet anders kan worden gelezen. Het zou immers onevenredig zijn, gelet op het doeleinde van het ontwerp, om de betrokken onderneming of de betrokken dienst in kennis te stellen van de concrete redenen op grond waarvan de betrokkene niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 61, 1°, of 6°, van de wet.
22. **Modaliteiten bij het beëindigen van de activiteiten en voor het terugsturen van de kaart, tijdelijke kaart of stagekaart.** Artikel 47, 4°, van het ontwerp bepaalt:

"In de volgende gevallen geeft de betrokkene zijn kaart, tijdelijke kaart of stagekaart binnen de vijf dagen terug aan de onderneming of de dienst, door middel van een aangetekend schrijven met ontvangstbewijs of door persoonlijke overhandiging tegen ontvangstbewijs: [...] de kaart, tijdelijke kaart of stagekaart werd ingetrokken *of de onderneming of dienst heeft vastgesteld dat* de betrokkene niet meer voldoet aan de persoonsvoorwaarden die op hem van toepassing zijn (cursief door de Autoriteit);

23. Deze bepaling lijkt een procedure te zijn voor de "preventieve intrekking" van de kaart, door de onderneming (of de dienst) zelf. Aan de aanvrager is gevraagd op welke rechtsgrondslag, door middel van welke gegevensverzameling, in het bijzonder met betrekking tot de veiligheidsvoorwaarden (die persoonsvoorwaarden zijn), de onderneming zal "vaststellen" dat de betrokkene niet langer voldoet aan de voor hem geldende voorwaarden. De aanvrager werd ook gevraagd welke gegevens de onderneming (of de dienst) in een dergelijk geval aan de administratie moet meedelen (artikel 48 van het ontwerp bepaalt hierover niets, hoewel het wel twee van de andere gevallen vermeldt waarin de mededeling van bepaalde gegevens vereist is, die in artikel 47, 5° en 9°, worden genoemd). De aanvrager antwoordde eerst het volgende:

"In geen geval heeft de onderneming het voorrecht om zelf te beoordelen of de betrokkene al dan niet aan de veiligheidsvoorwaarden voldoet. Deze beoordeling valt onder de uitsluitende bevoegdheid van de Minister van Binnenlandse Zaken of, in geval van een gunstige beslissing, van de gedelegeerde ambtenaar.

Artikel 47, lid 4, heeft alleen betrekking op het **zeer zelden voorkomend** geval waarin de onderneming met zekerheid vaststelt dat de betrokkene niet langer voldoet aan een van de objectieve voorwaarden (waarvoor zelfs de Minister en de administratie geen discretionaire bevoegdheid hebben) die zijn vastgelegd in artikel 61 van de wet.

Bijvoorbeeld:

- de betrokkene weigert een door de regelgeving voorgeschreven opleiding te volgen (bijvoorbeeld een opleiding voor het behalen van een vervolmakingscertificaat naar aanleiding van wijzigingen in de regelgeving);
- de betrokkene is niet langer onderdaan van een lidstaat van de Europese Economische Ruimte of van Zwitserland (wat het geval had kunnen zijn als er niet *in extremis* een overeenkomst met het Verenigd Koninkrijk was gesloten).

Daarom voorziet artikel 47, 4°, niet in een nieuwe verzameling van informatie over de betrokkene door de werkgever. Dit artikel heeft betrekking op gevallen waarin de onderneming, op basis van de documenten waarover zij beschikt op grond van de regelgeving inzake private veiligheid, de documenten waarover zij beschikt op grond van de met de betrokkene gesloten arbeidsovereenkomst of op basis van de door de betrokkene op eigen initiatief toegezonden documenten, vaststelt dat de betrokkene niet langer aan een van de objectieve voorwaarden van artikel 61 voldoet" (vetgedrukt en onderstreept in de oorspronkelijke tekst).

24. De Autoriteit is van mening dat de door de aanvrager beschreven praktijk geen problemen oplevert in het kader van de AVG.
25. Artikel 47, 4°, van het ontwerp is echter te ruim geformuleerd en moet worden aangepast in het licht van het duidelijke en uitvoerige antwoord van de aanvrager, zodat de essentiële elementen van de betrokken gegevensverwerking duidelijk uit het ontwerp naar voren komen. Artikel 47 4° zou bijvoorbeeld als volgt kunnen worden geformuleerd: "of de onderneming of de dienst heeft op basis van de documenten waarover zij beschikken op grond van de regelgeving inzake private veiligheid, op basis van de arbeidsovereenkomst die met de betrokkene is gesloten en op basis van het arbeidsrecht, of op basis van documenten die de betrokkene op eigen initiatief heeft toegezonden, vastgesteld dat de betrokkene niet langer voldoet aan de persoonsvoorwaarden die op hem van toepassing zijn, als

bedoeld in artikel 60, ...". Het is dan aan de aanvrager om de voorwaarden te bepalen die de onderneming op haar niveau kan vaststellen, rekening houdend met het voorgaande, en dus in elk geval met uitsluiting van de voorwaarden bedoeld in artikel 61, 6°, van de wet.

26. De aanvrager heeft daarop, met betrekking tot de aan de administratie meegedeelde gegevens in het zojuist beschreven geval (artikel 47, 4°, van het ontwerp), als volgt geantwoord:

"[...]

In de gevallen bedoeld in artikel 47, 4°:

- In geval van intrekking: het is niet nodig een datum van functiebeëindiging aan de administratie mee te delen omdat de datum van het besluit tot intrekking bij de administratie bekend is.
- Indien de onderneming vaststelt dat de betrokkene niet aan de voorwaarden van artikel 61 voldoet: het ontwerp bevat momenteel geen bepaling dat de gegevens aan de administratie moeten worden meegedeeld. Overwogen zou kunnen worden om in het ontwerp toe te voegen dat de datum van functiebeëindiging van de betrokkene moet worden meegedeeld, alsmede de voorwaarde waaraan de betrokkene niet meer voldoet".

27. De Autoriteit is van mening dat het voorstel van de aanvrager moet worden gevolgd in het dispositief van het ontwerp. De beginselen van doelbinding (correcte uitvoering van de wet en haar doelstellingen, alsook van het ontwerp) en nauwkeurigheid van de gegevens, die nauwkeurig en bijgewerkt moeten zijn, vereisen immers dat de vaststellingen van de onderneming, met inbegrip van de relevante data, worden meegedeeld aan de Algemene Directie Veiligheid en Preventie van de FOD Binnenlandse Zaken.

28. **Bewaartermijn van gegevens.** Wat de bewaartermijn van gegevens betreft, specificeert de aanvrager in zijn formulier voor het aanvragen van een advies het volgende:

"Artikel 269/2 van de wet tot regeling van de private en bijzondere veiligheid bepaalt de regels voor de bewaring die van toepassing zijn op de AD Veiligheid en Preventie.

Wat private veiligheidsbedrijven of veiligheidsdiensten betreft, wordt in artikel 10 van het ontwerp de minimale bewaartermijn vastgesteld voor de documenten die vóór de kaartaanvraag worden verzameld".

29. Artikel 10 van het ontwerp bepaalt dat: "De onderneming of dienst bewaart de documenten waarvan hij in het bezit moet zijn alvorens een aanvraag te doen, conform de bepalingen van dit hoofdstuk,

minstens totdat de gevraagde kaart, tijdelijke kaart of stagekaart werd afgegeven" (cursief door de Autoriteit).

30. De Autoriteit is van mening dat de aanvrager, door in het ontwerp slechts een minimale verplichte bewaartermijn van de betrokken gegevens vast te stellen, de termijn voor het bewaren van die gegevens slechts gedeeltelijk vastlegt. Het ontwerp moet dus worden aangepast zodat de betrokken ondernemingen en diensten duidelijk kunnen bepalen hoe lang de gegevens moeten worden bewaard met het oog op de uitvoering van de wet en het ontwerp (in elk geval voor het ontwerp, voor het geval dat andere verplichtingen die uit de wet voortvloeien, in andere koninklijke besluiten worden omgezet, wat waarschijnlijk het geval is voor het onderzoek van de veiligheidsvoorwaarden).
31. Deze in het ontwerp vast te leggen regel doet geen afbreuk aan de bewaring van gegevens *voor andere wettelijke verplichtingen of legitieme doeleinden* die door de betrokken ondernemingen of diensten worden nagestreefd (bijvoorbeeld om redenen van arbeidsrecht, socialezekerheidswetgeving, enz. zullen gegevens die door de onderneming in het kader van het ontwerp worden verwerkt, logischerwijs moeten worden bewaard tot na de ontvangst van de betrokken kaart, voor deze andere doeleinden). Het ontwerp beperkt zich immers tot het vaststellen van de bewaartermijn van gegevens voor het doeleinde dat ermee wordt nagestreefd.
32. **Indirecte gegevensverzameling.** In zijn formulier voor het aanvragen van een advies heeft de aanvrager het vakje aangekruist dat betrekking heeft op het geval "De verwerking impliceert de kruising of koppeling van persoonsgegevens afkomstig uit verschillende bronnen". In dit verband specificeert de aanvrager in hetzelfde formulier het volgende:

"Wat de verwerking van gegevens door de FOD Binnenlandse Zaken betreft, regelen de artikelen 269/1, 269/2 en 269/3 van de wet tot regeling van de private en bijzondere veiligheid deze kwestie (rechten van de betrokkenen en beperkingen, bewaartermijn, enz.). In punt 4 hebben wij aangegeven dat er sprake is van een koppeling van persoonsgegevens afkomstig uit verschillende bronnen, omdat de foto op de kaart *bijvoorbeeld* wordt geïmporteerd uit het RR (zie beraadslaging 44/2009 van 15.7.2009 van het sectoraal comité van het RR). Wij hebben ook gewezen op de mogelijke negatieve gevolgen voor de betrokkene, maar die vloeien veeleer voort uit de wet dan uit het ontwerpbesluit (weigering of intrekking in geval van niet-naleving van de voorwaarden van artikel 61 van de wet). Verdere verwerking (maar voor hetzelfde doeleinde): aanpassing, vernieuwing, duplicatie en intrekking/annulering van de kaart" (cursief door de Autoriteit).

33. Artikel 57 lid 2 van het ontwerp bepaalt: "De minister kan eveneens bepalen dat bepaalde gegevens of documenten niet meer door de onderneming of de dienst moeten worden overgezonden voor zover zij op geautomatiseerde wijze door de administratie kunnen worden geraadpleegd".
34. De Autoriteit heeft aanvrager gevraagd of een dergelijk ministerieel besluit bestaat in het positief recht. De Autoriteit heeft hem ook ondervraagd om na te gaan of er, naast de in artikel 268 van de wet bedoelde indirecte gegevensverzameling, ook een gegevensverzameling plaatsvindt die voortvloeit uit een onderzoek naar de veiligheidsvoorwaarden, gegevens die voortvloeien uit een raadpleging van het Rijksregister met het oog op de identificatie van de betrokkenen en een raadpleging van het Register van de identiteitskaarten met het oog op de foto van de betrokkene, alsmede gegevens waarover de administratie zelf beschikt ingevolge de uitoefening van haar controlebevoegdheden. De aanvrager antwoordde het volgende:

"Artikel 57, lid 2, van het ontwerp stemt overeen met artikel 25, lid 2, van het koninklijk besluit van 26 september 2005. Er is geen ministerieel besluit vastgesteld ter uitvoering van dit artikel 25, tweede lid, dat zal worden opgeheven zodra het ontwerpbesluit is aangenomen.

Het enige doel is te anticiperen op toekomstige technologische ontwikkelingen die de administratie in staat stellen de beginselen van administratieve vereenvoudiging en eenmalige gegevensverzameling zo goed mogelijk na te leven".

"Voor personen die niet over een rijksregisternummer beschikken, kan het register bis worden geraadpleegd op een wijze die vergelijkbaar is met de controle in het Rijksregister (zie de beraadslaging van het Sectoraal Comité voor de sociale zekerheid en de gezondheid nr. 08/033 van 1 juli 2008 over de mededeling van persoonsgegevens door de RSZ, de RSZPPO en de KSZ aan de Directie Private Veiligheid van de FOD Binnenlandse Zaken)"¹¹.

35. De Autoriteit neemt nota van deze uitleg en vestigt de aandacht van de aanvrager op twee punten:
- Enerzijds zijn het ook hoofdzakelijk ontwikkelingen op wetgevingsgebied (meer dan op technologisch gebied) waarvan de uitvoering van de indirecte gegevensverzameling bij andere openbare overheden zal afhangen, overeenkomstig het beginsel van eenmalige gegevensverzameling (en de redenen voor het invoeren daarvan) uit gegevensbronnen die volgens de criteria van de toepasselijke wetgeving als authentiek worden beschouwd;

---

¹¹ Deze hypothese vloeit voort uit het ontwerp.

- Anderzijds wijst de Autoriteit er ook op dat de mogelijkheid voor de minister om te voorzien in dergelijke indirecte gegevensverzamelingen ook zal afhangen van het normatieve kader dat de (authentieke) bron van de *in concreto* beoogde gegevens regelt.

36. **Bijzondere categorieën van gegevens.** Voor elke aanvraag of vernieuwing van een kaart moet de onderneming zich ervan vergewissen dat de betrokkene beschikt over een uittreksel uit het strafregister volgens het model van artikel 596, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering (of een ander gelijkwaardig document indien de betrokkene in het buitenland woont), dat niet ouder is dan zes maanden en vrij is van veroordelingen als bedoeld in artikel 61, 1°, van de wet¹².

37. De Autoriteit herinnert eraan dat artikel 10 van de AVG het volgende bepaalt: "Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid *of* indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen *die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden*. Een volledig register van strafrechtelijke veroordelingen kan alleen onder toezicht van de overheid worden bijgehouden" (cursief door de Autoriteit).

38. In dit verband voorziet het ontwerp niet in bijzondere garanties met betrekking tot de verwerking van uittreksels uit het strafregister door de betrokken ondernemingen en diensten. Hoewel artikel 269/3 van de wet voorziet in bijzondere maatregelen - die weliswaar vrij gelijkaardig zijn aan de verplichtingen die voortvloeien uit de rechtstreekse toepassing van de AVG - die moeten worden genomen door de "verwerkingsverantwoordelijke", verwijst het alleen naar de verwerkingsverantwoordelijke, namelijk de AD Veiligheid en Preventie van de FOD Binnenlandse Zaken¹³. Bijgevolg moet het ontwerp worden aangepast en voorzien in passende waarborgen voor de betrokken ondernemingen en diensten, overeenkomstig artikel 10 van de AVG.

39. **Instemmingsformulier (bijlage 2 van het ontwerp).** De Autoriteit herinnert er allereerst aan dat het duidelijk is dat de "instemming" waarnaar in het ontwerp wordt verwezen, geen toestemming is (en ook niet bedoeld is te zijn) in de zin van de artikelen 4, 11), 6, 1., a), en 7 van de AVG. De instemming die via het instemmingsformulier wordt gegeven, is een aanvullende maatregel om de transparantie (de betrokkene wordt rechtstreeks en concreet geïnformeerd over de relevante wetsbepalingen en de gevolgen van het aanvragen van een identificatiekaart¹⁴) en de evenredigheid

---

¹² Zie artikel 12, 3°, van het ontwerp. Volgens artikel 61, 1° van de wet betekent dit "niet veroordeeld geweest zijn, zelfs niet met uitstel, tot enige correctionele of criminele straf, zoals bedoeld in artikel 7 van het Strafwetboek of tot een gelijkaardige straf in het buitenland behoudens veroordelingen wegens inbreuken op de wetgeving betreffende de politie over het wegverkeer".

¹³ Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 2 oktober 2017 tot regeling van de private en bijzondere veiligheid met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens, *Parl. Doc.*, Kamer van Volksvertegenwoordigers, doc. nr. 54 3639/001, blz. 19-21.

¹⁴ Uitvoering van het onderzoek naar de veiligheidsvoorwaarden en de beoordeling van deze voorwaarden.

van de betrokken gegevensverwerking te waarborgen (op het laatste moment, net voor het indienen van de aanvraag, kan de betrokkene het proces onderbreken en ervoor kiezen de beoogde functie niet meer uit te voeren).

40. De Autoriteit vroeg de aanvrager of het instemmingsformulier tot doel had de betrokkene te informeren in overeenstemming met de regels inzake gegevensbescherming. De aanvrager antwoordde het volgende:

"Het gaat om de uitvoering van artikel 68 van de wet, dat bepaalt dat de persoon die onderwerp uitmaakt van een onderzoek, vooraf zijn instemming moet geven op een wijze die door de Koning wordt bepaald, met inachtneming van AVG. Zo hebben wij ervoor gezorgd dat wij voldoen aan artikel 12 van de AVG, dat vereist dat informatie op duidelijke en begrijpelijke wijze aan de betrokkene wordt verstrekt, zodat deze de rechtsgevolgen kan beoordelen, door:

- uit te leggen wat artikel 68 van de wet betekent in plaats van alleen maar te verwijzen naar het artikel van de wet;
- uit te leggen dat het mogelijk is de instemming voor het onderzoek te weigeren en wat de gevolgen daarvan zijn.

Wij hebben ook alle verordeningen vermeld die van toepassing zijn op de verwerking van de gegevens in kwestie (wet private veiligheid, AVG en de wet betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens)".

41. In de eerste plaats is de Autoriteit van mening dat in het bij het ontwerp gevoegde formulier op betrekkelijk duidelijke en beknopte wijze de context van de verwerking van gegevens over de betrokkenen wordt toegelicht. *Hoewel het beperkt is tot de gegevensverwerking in het kader van het onderzoek naar de veiligheidsvoorwaarden* (d.w.z. het formulier *bestrijkt niet alle gegevensverwerkingen die door de verwerkingsverantwoordelijken worden uitgevoerd* in het kader van de wet en het ontwerp), benadrukt de Autoriteit dat het instemmingsformulier in bijlage 2 in zijn huidige vorm niet kan worden beschouwd als een formulier dat de betrokkene volledig informeert.
42. In het bijzonder moet de betrokkene worden ingelicht over de hypothese bedoeld in artikel 74 van de wet¹⁵, over de wettelijke regeling van de rechten waarover hij beschikt in de specifieke context van de wet en artikel 269/1 van de wet, en ook worden herinnerd aan de toepassing van het koninklijk besluit van 26 september 2005 betreffende de modaliteiten voor de toekenning, de geldigheidsduur, de weigering en de vernietiging van de identificatiekaart en de procedure inzake de onderzoeken naar de veiligheidsvoorwaarden zoals het zal worden genoemd, de desbetreffende beraadslagingen van de

---

¹⁵ Zie in dit verband voetnoot nr. 6.

vroegere sectorale comités van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, en geïnformeerd worden over de bewaartermijn van de gegevens.

43. De Autoriteit herinnert er in dit verband aan dat, naast de kwestie van de toepassing van de beginselen van wettigheid en voorzienbaarheid die zijn verankerd in artikel 8 EVRM, artikel 22 van de Grondwet en artikel 6, lid 3, van de AVG, *de normen* inzake gegevensverwerking, de verplichting om de betrokkenen te informeren krachtens de artikelen 12 tot 14 van de AVG, *rust op de verwerkingsverantwoordelijke*. Zo zal een bij koninklijk besluit voorzien formulier in het algemeen in het beste geval slechts gedeeltelijk op doeltreffende wijze aan de transparantieplichtingen van een verwerkingsverantwoordelijke kunnen voldoen, met het risico dat het in de loop van de tijd systematisch zal moeten worden gewijzigd. Een dergelijke aanpak houdt een starheid in die nadelig kan zijn voor zowel de verwerkingsverantwoordelijke als de betrokkene, vanwege de rechtsonzekerheid (het risico niet actueel te zijn) die zij met zich meebrengt. In ieder geval kan een dergelijk formulier niet tot gevolg hebben dat de verwerkingsverantwoordelijke wordt ontheven van zijn verantwoordelijkheid met betrekking tot de toepassing van de AVG, of dat de acties die hij zou ondernemen om deze verplichtingen na te komen, worden beperkt, overeenkomstig de eventuele beperkingen die door de toepasselijke wetgeving worden opgelegd. Met andere woorden, het verplichte gebruik van dit formulier kan de verwerkingsverantwoordelijke niet beletten zijn verplichtingen na te komen, noch hem vrijwaren van zijn verantwoordelijkheid in het geval dat hij zijn verplichtingen overeenkomstig de AVG niet nakomt (d.w.z. het betrokken formulier voldoet niet aan de vereisten van de AVG, en de verwerkingsverantwoordelijke beperkt zich tot het gebruik ervan).
44. Meer in het algemeen vestigt de Autoriteit in dit verband opnieuw de aandacht van de aanvrager op de mogelijke toepassing van artikel 14, 5., c), van de AVG, dat bepaalt dat de leden 1 tot 4 ervan (betreffende de verplichtingen om de betrokkene te informeren in het geval van indirecte gegevensverzameling) niet van toepassing zijn wanneer "het verkrijgen of verstrekken van de informatie uitdrukkelijk wordt voorgeschreven door het recht van de Unie of door het recht van de lidstaat waaronder de verwerkingsverantwoordelijke ressorteert en dat voorziet in passende maatregelen ter bescherming van de legitieme belangen van de betrokkene". De Autoriteit dringt erop aan dat, wil deze uitzondering van toepassing zijn, het verstrekken van informatie "uitdrukkelijk" moet zijn voorzien in de toepasselijke wetgeving of, indien dat niet het geval is, de toepasselijke wetgeving moet voorzien in passende maatregelen ter bescherming van de legitieme belangen van de betrokkene. Bijgevolg zal de toepassing van deze bepaling rechtstreeks worden beïnvloed door de voorzienbaarheid van de norm die door de verwerkingsverantwoordelijke wordt ingeroepen om de toepassing van bovengenoemde uitzondering te rechtvaardigen.
45. Voorts verwijst de Autoriteit naar de beslissing ten gronde nr. 81/2020 van 23 december 2020 van de Geschillenkamer van de Autoriteit, in dossier nr. DOS-2019-02751, waarin zij van oordeel is dat de

vrijstelling van de informatieplicht restrictief moet worden uitgelegd, aangezien het gaat om een uitzondering op de informatieplicht waarin het grondrecht op gegevensbescherming voorziet¹⁶. De Geschillenkamer overweegt anderzijds ook het volgende:

"De Geschillenkamer wenst ook het volgende duidelijk te maken. In het kader van zijn argumentatie concludeert de tweede verweerder dat de AVG de verwerkingsverantwoordelijke niet verplicht de referenties van het wetgevingsbesluit ter ondersteuning waarvan hij meent te zijn

vrijgesteld van zijn informatieplicht, aan de betrokkenen mee te delen. Bij gebrek aan informatie hierover is het echter illusoir te denken dat de betrokkenen het desbetreffende wetgevingsbesluit zullen zoeken (en vinden) dat de vereiste garanties bevat en hen in staat stelt zichzelf te informeren.

De Geschillenkamer is van mening dat het een goede praktijk zou zijn, wanneer deze vrijstelling van informatie kan worden ingeroepen (quod non in het onderhavige geval), om deze verwijzing mee te delen"¹⁷.

46. Concluderend is de Autoriteit van oordeel dat ten eerste het formulier in bijlage 2 niet volstaat om de betrokkene te informeren overeenkomstig de in de AVG bepaalde transparantieplichtingen. Ten tweede beveelt zij de aanvrager aan het formulier ten minste aan te vullen door vermelding van alle in overweging nr. 42 bedoelde toepasselijke wettelijke en reglementaire bepalingen. Ten derde zal het verplichte gebruik van dit formulier de verwerkingsverantwoordelijke niet ontslaan van zijn verantwoordelijkheid uit hoofde van de AVG, noch zal het de verwerkingsverantwoordelijke beletten zijn plichten uit hoofde van de AVG en de wet na te komen.

Om deze redenen,

Is de Autoriteit van mening dat,

- 1.** Het ontwerp de Algemene Directie Veiligheid en Preventie van de FOD Binnenlandse Zaken uitdrukkelijk moet identificeren als verwerkingsverantwoordelijke, of tenminste het instemmingsformulier dat in bijlage 2 van het ontwerp is opgenomen (**overwegingen nrs. 8-11**);

---

¹⁶ Zie overweging nr. 99.

¹⁷ Overweging nr. 107.

2. Overeenkomstig het voorstel van de aanvrager, artikel 1, 13°, van het ontwerp moet worden aangepast om te verduidelijken dat de aangewezen contactpersoon een persoon moet zijn die een van de in artikel 60 van de wet bedoelde functies uitoefent (**overwegingen nrs. 12-13**);

Voorts moet, wat de contactpersoon betreft, artikel 8 van het ontwerp worden verduidelijkt door te verwijzen naar de gegevens in bijlage 1 van het ontwerp (**overwegingen nrs. 14-15**).

3. Artikel 40 van het ontwerp (kennisgeving van beslissingen in geval van weigering van een kaart) alleen kan worden toegepast in overeenstemming met de door de aanvrager verstrekte toelichting over zijn praktijk, aangezien het in strijd zou zijn met het doeleinde van het ontwerp en onevenredig zou zijn om de betrokken onderneming of dienst in kennis te stellen van de concrete redenen op grond waarvan de betrokkene niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 61, 1°, of 6° van de wet (**overwegingen nrs. 18-21**);

4. Artikel 47, 4°, te ruim is geformuleerd en moet worden aangepast in het licht van het duidelijke en uitvoerige antwoord van de aanvrager, zodat de essentiële elementen van de betrokken gegevensverwerking duidelijk uit het ontwerp naar voren komen (**overwegingen nrs. 22-25**, en in het bijzonder overweging **nr. 25**, voor een suggestie die is uitgewerkt op basis van de antwoorden van de aanvrager).

Voorts is de Autoriteit in dit geval van oordeel dat de beginselen van doelbinding en nauwkeurigheid van de gegevens vereisen dat de vaststellingen van de onderneming, met inbegrip van de relevante data, worden meegedeeld aan de Algemene Directie Veiligheid en Preventie van de FOD Binnenlandse Zaken (**overwegingen nrs. 26-27**), overeenkomstig het voorstel dat geformuleerd is door de aanvrager;

5. Artikel 10 van het ontwerp zodanig moet worden aangepast dat de daarin voorziene duur van de verplichte bewaring van de gegevens wordt bepaald (**overwegingen nrs. 28-31**);

6. Het ontwerp moet voorzien in specifieke waarborgen overeenkomstig artikel 10 van de AVG, betreffende de verwerking van uittreksels uit het strafregister door de betrokken ondernemingen en diensten (**overwegingen nrs. 36-38**);

7. Hoewel het instemmingsformulier in bijlage 2 duidelijk en beknopt is, het in zijn huidige vorm niet kan worden beschouwd als een formulier dat de betrokkene volledige informatie verschaft overeenkomstig de AVG. Het informeren van de betrokkene is een plicht die rust op

de verwerkingsverantwoordelijke en een formulier zoals dat in bijlage 2 van het ontwerp mag niet tot gevolg hebben dat de verantwoordelijkheid van de verwerkingsverantwoordelijke met betrekking tot zijn transparantieverplichtingen wordt beperkt, noch dat hij wordt beperkt in de acties die hij overeenkomstig de AVG en de wet onderneemt. De Autoriteit beveelt aan om het instemmingsformulier zo in te vullen dat op zijn minst het toepasselijke wet- en regelgevingskader volledig wordt geïdentificeerd, en benadrukt dat de verwerkingsverantwoordelijke ook zijn transparantieverplichtingen moet nakomen (**overwegingen nrs. 39-46**).

Voor het Kenniscentrum,
(get.) Alexandra Jaspar, Directeur